

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/121/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620201563
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620201563.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: O. S., X.. XX.XX.XXXX, L. V. XX, XXX XX V., zast. opatrovníkom: O. S., X.. XX.XX.XXXX, L. V. XX, XXX XX V., zastúpený BANÍK & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Košická 4984/46, 821 08 Bratislava, IČO: 51 329 972, proti žalovanému: Union poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31 322 051, v konaní o zaplatenie 38.899,50 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 31.119,60 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi z prisúdenej sumy trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 06.04.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 38.899,50 Eur a náhrady trov konania titulom mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.7.2018 v čase o 5.20hod. došlo v meste Lučenec k dopravnej nehode osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, s ev.č. Z-XXXBK tak, že vodič pri prejazde pravotočivou zákrutou prešiel do protismernej časti vozovky, kde prednou časťou vozidla narazil do betónového stĺpa elektrického vedenia, pričom následne došlo k jeho vznieteniu, v dôsledku čoho utrpel žalobca ako spolujazdec ťažké poškodenie zdravia.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 29.01.2019, sp.zn. 3T/140/2018-363, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.01.2019 bol obvinený K. N. uznaným vinným za spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1/, 2/ písm.a) zákona č. 300/2005 Zb.z. Trestný zákon, ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm.c) Trestného zákona a prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Trestného zákona.

Zodpovedným poisťovateľom škodcu v zmysle zákona č. 381/2001 Zb.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou motorového vozidla bol v čase škodovej udalosti žalovaný, čím je podľa žalobcu daná jeho pasívna vecná legitímácia v predmetnej veci.

V súvislosti s dopravnou nehodou utrpel žalobca cudzím zavinením kraniocerebrálne poranenie (úraz lepký a mozgu) s krvácaním do mozgu, v dôsledku ktorého najskôr upadol do komatózneho stavu a následne po nadobudnutí vedomia trpí vážnou mozgovou a duševnou poruchou, kde tento stav je nenapraviteľný a liečbou ovplyviteľný len minimálne. Následky úrazu majú doživotne nepriaznivé a

nezvratné dôsledku na jeho životné úkony, na uspokojovanie životných a celospoločenských potrieb žalobcu a na plnenie jeho spoločenských úloh.

V žalobe sa ďalej uvádza, že vo výlučnej príčinnej súvislosti s utrpeným úrazom bol žalobca počnúc dňom 26.06.2019 uznaný za invalidného podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Z odborného posudku o invalidite zo dňa 26.6.2019 vyplýva, že na základe posúdenia zdravotného stavu je žalobcov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na úrovni 75% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. S ohľadom na konštantný charakter devastačných poranení žalobcu, priznanú invaliditu, vek a jeho postavenie, ktoré v konečnom dôsledku znamenali úplné vyradenie žalobcu z aktívneho osobného, rodinného i spoločenského a pracovného života, predložil žalobca podaním zo dňa 31.07.2019 žalovanému návrh na uzatvorenie dohody o vyrovnaní, podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., ktorým požadoval zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50%.

Z oznámení o poistnom plnení žalovaného zo dňa 21.11.2019 a 10.03.2020 je podľa žalobcu zrejmé, že tento ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal žalobcovi poistné plnenie titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 77.799,-Eur, znížené o 25% podľa § 441 Občianskeho zákonníka, kde miera spoluviny žalobcu bola ustálená v civilnom sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec, sp.zn. 6C/15/2019 a Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 18C/39/2019. Vo veci mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia bol právnenému zástupcovi žalobcu dňa 18.03.2020 elektronicky doručený návrh dohody o vyrovnaní, ktorým žalovaný navrhol zvýšenie náhrady o 30%, t.j. celkovo o sumu 23.339,70 Eur. Žalobca sa však s týmto návrhom nestotožňuje, nepovažuje ho za adekvátny ani spravodlivý, pretože v osobitostiach prípadu nezohľadňuje kľúčové skutočnosti. Žalobca utrpel úraz vo veku 21 rokov, pričom vo všetkých sférach života natrvalo stratil akúkoľvek možnosť uplatnenia. Od úrazu je prítomná vážna mozgová porucha po ťažkom poranení hlavy a organická porucha osobnosti zavinená poškodením a disfunkciou mozgu, kde sa v uvedenom jedná o stav trvalý, ktorý nie je liečbou možné ovplyvniť.

Žalobca v žalobe uvádza, že pred uvedenou nehodou bol fyzicky aj psychicky zdravým mladým mužom, ktorý mal celý život pred sebou s predpokladom tento prežiť šťastne a úspešne, viedol riadny osobný, rodinný, spoločenský a kultúrny život, hrával futbal, posilňoval, netrpel žiadnym zdravotným postihnutím spôsobujúcim nepretržitý diskomfort a s prehľadom zvládal všetky bežné životné situácie. V súčasnosti vo výlučnej príčinnej súvislosti s úrazom vyžaduje trvalú opateru inej osoby, má problémy so sebaobslužnými úkonmi, prítomná je poúrazová hemiparéza, centrálné poškodenie tvárového nervu, trpí poruchou chôdze, ťažkou poruchou reči, občasnou inkontinenciou a je priestorovo a časovo dezorientovaný, je vylúčený zo sociálnej interakcie, nevie nadviazať kontakt, predstavuje príťaž pre svoju rodinu, stratil možnosť prežiť lásky, priateľstvá, založiť si rodinu, mať deti a vychovávať ich, navždy stratil akýkoľvek svoj pracovný potenciál. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 43/2004 Z.z., a preto je na mieste zvýšenie žalovaným vyplatené náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50%, t.j. o sumu 38,899,50 Eur.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 26.06.2020, v ktorom sa stotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že v danom prípade sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 5 ods. 5 zák.č. 437/2004 Zb.z., a preto je na mieste zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dôkazom toho je i samotný návrh na uzatvorenie dohody o vyrovnaní, ktorým navrhol žalobcovi zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 30%, s čím však žalobca nesúhlasil. Žalovaný uviedol, že zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je vecou úvahy súdu, ktorá však nie je voľná, musí dbať o to, aby priznaná výška tejto náhrady bola založená na objektívnych a rozumných dôvodoch a aby medzi výškou priznanej náhrady a spôsobenou škodou existoval vzťah primeranosti. Súd by mal zohľadniť individuálnosť daného prípadu a porovnať predpoklady pre žalobcove uplatnenia sa v živote a v spoločnosti pred vznikom škody a predpoklady, ktoré má žalobca po vzniku škody. Žalovaný uviedol, že nespochybňuje závažnosť obmedzení žalobcu, ale je presvedčený, že zvýšenie o 50% ako maximálne možné zvýšenie patrí poškodeným, ktorí sú obmedzení po všetkých stránkach svojho života, sú v plnom rozsahu odkázaní na pomoc tretej osoby a pod. Má za to, že v prípade žalobcu to tak nie je, keďže je schopný sám sa najesť, vykonať hygienu, chodiť, počúvať hudbu, pozerať televízor a podobne. Žalovaný preto nepovažuje prípad žalobcu za najzávažnejšie možné sťaženie spoločenského uplatnenia sa v živote, ktoré by odôvodňovalo využitie plného zvýšenia v zmysle § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Zb.z.. Za primerané zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia považuje 30% a toto je naďalej pripravený kedykoľvek zaplatiť. Vo zvyšku považuje žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný.

3. Žalobca vo svojej replike zo dňa 04.01.2021 dal za pravdu žalovanému v tom, že úvaha súdu o primeranosti zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia nie je voľná a súd musí pri svojom rozhodovaní vychádzať jednak z lekárskeho posudku, základného bodovania poškodení, ale tiež musí prihliadať na to, aké zmeny poškodenie zdravia vyvolali v živote dotknutej osoby vo vzťahu k stavu pred poškodením. Okolnosti hodné osobitného zreteľa by mali byť posudzované s ohľadom na individuálneho poškodeného, bez ohľadu na to, či jeho spôsob života pred poškodením zdravia vykazoval znaky vysokého spoločenského angažovania sa v oblasti umenia, vedy, športu či politiky, alebo viedol tzv. „bežný život“. Uprednostňovanie určitých spoločensky preferovaných povolání a voľnočasových aktivít nazeraných ako vysoko kultúrne pred iným zamestnaním a bežnými rodinnými aktivitami je nekorektné nielen z hľadiska etiky, ale najmä je v konečnom dôsledku porušením zásady rovnosti účastníkov občianskeho konania. Žalobca má za to, že úraz zmenil jeho život a život jeho rodiny od základov. Vo svojom mladom veku, už v začiatkoch produktívneho obdobia je prakticky vylúčený, aby sa do budúcnosti zamestnal, finančne osamostatnil, či zabezpečil pre prípad staroby. Rovnako je vylúčený, že žalobca nadviaže partnerský vzťah, oženie sa, stratil možnosť prežiť lásky, priateľstvá, založiť si rodinu, mať deti a vychovávať ich. Hoci žalovaný ako príklad uvádza, že sa žalobca dokáže sám najesť, vykonať hygienu a podobne, žalobca poznamenáva, že pri všetkých týchto činnostiach sa vyžaduje dozor inej osoby, a to aj z dôvodu straty stability a poruchy pamäte. Žalobca je počnúc decembrom 2018 osobou zdravotne ťažko postihnutou s potrebou sprievodcu, trpí trvalou poruchou reči, motoriky a mobility, správania, koncentrácie pozornosti, máva nekontrolovateľné výbuchy hnevu, je emočne labilný, kde tento stav je trvalý a žiaľ bez predpokladu akéhokoľvek zlepšenia. Ide o trvalé zníženie kognitívnych funkcií a porúch osobnosti s tendenciou k zhoršovaniu stavu.

4. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 18.02.2021 sa plne pridržiaval svojho predchádzajúceho vyjadrenia sa k žalobe a naďalej mal za to, že hoci sa u žalobcu jedná o prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý je dôvodom na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, neprináleží mu suma vo výške 50% a je naďalej ochotný uhradiť mu sumu zodpovedajúcu 30%.

5. Na pojednávaní konanom dňa 19.05.2021 a 28.6.2021 žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a žiadal rozhodnúť v zmysle petitu žaloby. Žalovaný poukazoval opätovne na to, že vidí dôvod na mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, avšak nie v takom rozsahu ako sa ho domáha žalobca, ale v rozsahu 30%, ktoré je ochotný žalobcovi vyplatiť.

6. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie všetkými stranami navrhovanými dôkazmi, a to výsluchom otca žalobcu, výsluchom matky žalobcu, pripojenými listinnými dôkazmi, a to najmä: ftk. rozsudku Okresného súdu Lučenec 3T/140/2018, odborným posudkom o invalidite, znaleckým posudkom č. 37/2019 vypracovaným znalcom MUDr. Rastislavom Burdom, PhD., znaleckým posudkom č. 39/2019 vypracovaným MUDr. Ivicou Mitríkovou Kmečovou, MBA, návrhom na uzatvorenie dohody o vyrovnaní, písomnými oznámeniami žalovaného o doriešení škodovej udalosti, dohodou o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 21.07.2018 v čase o 5,20 hod. došlo v meste Lučenec k dopravnej nehode osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia s ev.č. LC - XXXBK, ktoré viedol pod vplyvom alkoholu kamarát žalobcu, K. N., pričom v dôsledku neprimeranej rýchlosti pri prejazde pravotočivej zákruty prešiel do protismernej časti vozovky, kde narazil prednou časťou vozidla do stĺpu elektrického vedenia. Pri nehode utrpel spolujazdec O. S. (žalobca) zranenia, a to ťažkú kraniocerebrálnu traumu s nutnosťou umelej ventilácie - krvácanie pod tvrdú plenu mozgu v čelovo temenej oblasti na oboch stranách, krvácanie pod mäkkú plenu mozgu v čelovo temenej oblasti na oboch stranách, pomliaždenie mozgu ľahkého stupňa s drobným zakrvácaním, pomliaždenie vlasatej časti hlavy v temenej oblasti vľavo so zakrvácaním do podkožia a s veľkou tržne zmliaždenou ranou, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, pomliaždenie pľúc ľahkého stupňa na oboch stranách, pomliaždenie oboch predkolení ľahkého stupňa s povrchovými odreninami, zlomeniny oblúka a kĺbového výbežku vľavo, tretieho krčného stavca bez posunu, nalomenie tela piateho krčného stavca, zlomeninu tela a priečného výbežku vľavo, siedmeho krčného stavca s posunom, ktoré si u neho vyžiadali dobu liečby a PN v trvaní 140 dní. Vodič motorového vozidla K. N. sa podrobil dychovej skúške, ktorou bola u neho zistená prítomnosť alkoholu v dychu v množstve 0,91 mg/l vydychovaného etanolu .

8. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 29.01.2019 sp.zn. 3T/140/2018 - 363, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.01.2019 bol obvinený K. N. (vodič motorového vozidla) uznatý vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm.a) zákona č. 300/2005 Zb.z. Trestný zákon, ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm.c) Trestného zákona a prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Trestného zákona.

9. Z listinného dôkazu: Odborný posudok o invalidite zo dňa 26.06.2019 súd zisťuje, že žalobca bol počnúc dňom 26.06.2019 uznatý za invalidného podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Zb.z. o sociálnom poistení , pretože pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u žalobcu bola stanovená na 75%.

10. Zo znaleckého posudku č. 37/2019 vypracovaného dňa 26.06.2019 MUDr. Rastislavom Burdom, PhD. znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia súd zisťuje, že bolo stanovené hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu podľa zásad uvedených v ustanovení § 10 zák.č. 437/2004 Zb.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia s celkovým počtom bodov 4530, pri stanovení nasledovných diagnóz u žalobcu: kostný defekt v klenbe po zavedení ICP snímača, strata reči centrálného pôvodu po úraze porucha expresie, poúrazové obmedzenie hybnosti krčnej chrbtice stredného stupňa, vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy, deformita nosa.

11. Zo znaleckého posudku č. 39/2019 vypracovaného dňa 01.07.2019 MUDr. Ivicou Mitříkovou Kmečovou, MBA, znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria súd zisťuje, že žalobca až do utrpeného úrazu zo dňa 21.07.2018 nebol nikdy predtým psychiatricky liečený ani vyšetřovaný.

Znalkyňa v znaleckom posudku uvádza, že zistila vyšetřením u žalobcu organickú poruchu osobnosti a správania zavinená chorobou, poškodením a dysfunkciou mozgu (organický psychosyndróm) F.07.9 podľa MKCH 10., pričom táto porucha podľa znalkyne vznikla ako následok kraniocerebrálneho poranenia zo dňa 21.07.2018 pri dopravnej nehode, pričom znaleckým vyšetřením nebolo preukázané, že by menovaný pred dopravou nehodou trpel nejakou duševnou poruchou alebo chorobou.

Za vážne mozgové a duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy vyčíslila sťaženie spoločenského uplatnenia na 1125 bodov, ktoré zvýšila podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 o 100% a teda celkovo vyčíslila sťaženie spoločenského uplatnenia na 2250 bodov.

Psychiatrické vyšetřenie žalobcu znalkyňa popisuje nasledovne: žalobca po vstupe do miestnosti nepozdravil, výzvam vyhovie, nadviaže očný kontakt, reč má nezrozumiteľnú, dysratickú, so zárazmi, hľadá slová, vyjadruje sa jednoduchšie, na otázky odpovedá jednoslovnou po latencii. Počas vyšetřenia je správne orientovaný osobou, nepresne miestom, situáciou ako aj časom. Mimické prejavy sú u žalobcu neprimerané, paramímie, mimika nezodpovedá situácii. Kognitívne funkcie sú u žalobcu oslabené. Rozumové schopnosti sú v podpriemernom pásme. Pamäťové funkcie sú oslabené v oblasti vštiepivosti aj úchovnosti, neschopnosť vybaviť si všetky okolnosti bezprostredne súvisiace s úrazom a z obdobia po úraze. Výrazne narušená novopamäť. Znížená je schopnosť plánovania, narušenie exekutívnych funkcií. Poruchy koncentrácie pozornosti. Myslenie v dynamickej zložke spomalené, bez porúch v štruktúrálnej zložke, v obsahovej chýba prísun asociácií, narušená úsudková schopnosť, nepružné, stereotypné. Osobnostná štruktúra menovaného je premorbídne diferencovaná, aktuálne s organickými zmenami, teda deficitom kognitívnych funkcií vo vzťahu k premorbídnej úrovni, - rozumových schopností, pamäti, psychomotorického tempa, stratou morálnych zábran pri degradácii vyšších citov, emočnou labilitou, zvýšenou unaviteľnosťou, neschopnosť adekvátne zvládnuť situáciu, plánovať do budúcnosti, zhoršovanie vo vykonávaní bežných denných úloh, oslabená schopnosť sebaobsluhy, vyžaduje zvýšený dohľad zo strany druhej osoby. Tieto organické zmeny sú podmienené ako následok kraniocerebrálneho poranenia.

Znalkyňa uvádza, že organické zmeny sú u žalobcu na rozhraní strednej až ťažkej intenzity, kde kognitívny deficit ako aj osobnostné poruchy predstavujú ustálený stav, ktorý nie je možné psychiatrickou liečbou ovplyvniť a ide o trvalé zníženie kognitívnych funkcií a porúch osobnosti s tendenciou k zhoršovaniu stavu.

12. Z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 21.07.2018 súd zisťuje, že žalovaný ukončil šetřenie škodovej udalosti zo dňa 21.07.2018 a poukázal žalobcovi poistné plnenie vo výške 53.120,53

Eur ako náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia a nákladov spojených s liečením, pri zohľadnení spoluviny žalobcu 50% , pričom žalovaný vychádzal zo skutočnosti, že vodič motorového vozidla v čase nehody viedol motorové vozidlo po použití alkoholických nápojov v stave stredného stupňa opitosti, ktorého vnímacia a reakčná schopnosť bola oslabená požitím alkoholických nápojov, ako aj po zohľadnení skutočností , že žalobca ako poškodený v čase vzniku škodovej udalosti nebol pripútaný bezpečnostným pásom.

Z oznámenia o doriešení škodovej udalosti zo dňa 10.03.2020 súd zisťuje, že žalovaný doplatil žalobcovi 25% náhrady škody za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia i nákladov spojených s liečením a trovami právneho zastúpenia v celkovej sume plnenia 31.330,27 Eur.

13. Písomným podaním: „Návrh na uzatvorenie dohody o vyrovnaní zo dňa 31.07.2019“, žalobca vyzval žalovaného k uzatvoreniu dohody o vyrovnaní, v ktorej ho žiadal vyplatiť mu zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50%.

14. Z listinného dôkazu: „ Dohoda o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia“ súd zisťuje, že žalovaný navrhol žalobcovi uzavrieť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, na základe ktorej sa žalovaný zaväzuje vyplatiť žalobcovi zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v súlade s § 6 ods. 1 v nadväznosti na § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Zb.z. o 30%, celkovo uhradiť žalobcovi ako poškodenému sumu vo výške 23.339,70 Eur.

15. Z listinného dôkazu: „ Dohoda o vykonaní práce“ z 13.7.2018 súd zisťuje, že žalobca sa zaviazal pre zamestnávateľa: SVOMA s.r.o. vykonávať prácu- pomocný stavebný robotník, v rozsahu 10 hod. týždenne od 16.7.2018 do 31.10.2018, s odmenou za vykonanú prácu: 2,759 Eur za hod. vykonanej práce.

16. Na pojednávaní konanom dňa 19.05.2021 súd vypočul otca žalobcu ktorý uviedol, že jeho syn je po nehode v takom stave, že vyžaduje 24hodinový dozor. Pred dopravnou nehodou športoval, cvičil kulturistiku, pracoval v spoločnosti SVOMA ako robotník na stavbe s dohodnutou mzdou 800,- až 900,- Eur, ale k výplate mzdy už nedošlo, nakoľko po nastúpení do práce sa cca po týždni stala nehoda a prácu už nevykonával. Pred nehodou mal bežné záujmy ako ostatní, rôzne kamarátky, kamarátov s ktorými trávil čas najmä cez víkendy, chodil do prírody, na chaty a podobne. Uviedol, že mal ukončenú strednú technickú školu, bez maturity, a má výučný list v odbore stavbár. Pred nehodou bol úplne zdravým, no v súčasnosti nedokáže robiť vôbec nič. Väčšinu času trávi tak, že sedí doma, počúva hudbu a pokiaľ by na žalobcu nedozerali, určite by niekam ušiel, nakoľko sa o to už v minulosti pokúsil. Svedok uviedol, že jeho syn mal v pláne zarobiť si nejaké peniaze a odísť do cudziny, kde chcel pracovať. Plánoval si založiť rodinu, ale najskôr sa chcel finančne zabezpečiť. Svedok uviedol, že hoci jeho synovi bola priznaná invalidita, invalidný dôchodok mu vyplácaný nie je, nakoľko nespĺňal podmienky pre jeho výplatu a chýbalo mu 260 odpracovaných dní. Svedok na pojednávaní tiež uviedol, že jeho syn sa v súčasnosti už nedokáže nikde zamestnať a nie je schopný ani jednoduchých úkonov ako napr. presunúť nábytok, zabiť kliniec a podobne. Nedokáže sa sám o seba postarať, nedokáže si navariť, stravu mu varí jeho manželka a niekedy je nutné mu stravu rozmixovať, lebo celé kusy, ktoré si napchá do úst nedokáže prehltnúť a následne stravu vypľúva. Je potrebné na neho dozerať aj pri samoobslužných úkonoch ako sprchovaní a použití WC. Veci ktoré robí po chvíľke zabudne, dokáže komunikovať len s ťažkosťami, rozumie mu len jeho manželka a niekedy on. Kamaráti, ktorí ho predtým navštevovali, ho už nenavštevujú, nakoľko mu nerozumejú, alebo možno z dôvodu, že nie je pre nich dôležitý, hoci bol predtým v kolektíve obľúbeným. Svedok uviedol, že ani v budúcnosti nebude schopný jeho syn žiť sám a bude až do smrti vyžadovať starostlivosť a opateru. V súčasnosti nepoberá nijaký príjem ani sociálne dávky, keďže nedosiahol ešte vek 25 rokov.

17. Na pojednávaní konanom dňa 28.06.2021 súd vypočul svedkyňu - matku žalobcu, ktorá uviedla, že pred dopravnou nehodou jej syn bežne chodil do školy, mal svojich kamarátov, zúčastňoval sa výcviku ako dobrovoľný hasič v dedine, rád hrával futbal, chodieval s kamarátmi na chaty a diskotéky. Študoval na technickej škole, ktorú však nedokončil. Našiel si zamestnanie, no po týždni ako sa zamestnal sa stala nehoda a odvtedy nie je schopný pracovať. Trvalú partner zatiaľ nemal, len rôzne kamarátky. Svedkyňa uviedla, že jej syn si vôbec neuvedomuje následky toho čo robí. Je potrebné dozerať na neho pri všetkých úkonoch, stravu si nedokáže pripraviť a hoci sa dokáže najesť sám, je potrebné na neho dozerať, nakoľko má s prehĺtaním problémy, často sa smeje, a strava mu zvykne zabehnúť. Svedkyňa tiež uviedla, že t.č. jej syn už nie je plienkovaný, dokáže zísť na WC a vykonať potrebu sám. Jedine je potrebné dozrieť

na to, či spláchol. Svedkyňa uviedla, že v súčasnosti má jej syn dvoch priateľov, ktorí ho navštívia podľa toho, či majú čas, avšak sa s ním nedokáže porozprávať, pretože mu nerozumejú. Svedkyňa uviedla, že si nedokáže predstaviť, že by sa jej syn osamostatnil, prípadne zamestnal, založil si rodinu a vychovával deti.

18. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb.z. Občiansky zákonník, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

19. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

20. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Zb.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady SR č. 273/1994 Zb.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia o zriadení všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriadení odvetvových podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia“), sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

21. Podľa § 2 ods. 3 písm.a) až c) Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, na účely tohto zákona

a) poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví,

b) poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví,

c) poskytovateľ náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "poskytovateľ náhrady") je osoba, ktorá je povinná poskytnúť náhradu podľa osobitných predpisov, 1)

22. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

23. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

24. Podľa § 5 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

25. Podľa § 5 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

26. Podľa § 5 ods. 4 Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 3) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

27. Podľa § 5 ods. 5 Zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

28. Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 15.05.2019 č. SO 7592-2019-OL, výška náhrady za bolesť a výška za náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2019 za jeden bod je 20,24 Eur.

29. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Zb.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len Zákonom o PZP), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

30. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

31. Podľa § 4 ods. 4 Zákona o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať. 21)

33. Vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

34. Pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní je daná v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona č. 381/2001 Zb.z. o PZP, nakoľko v čase škodovej udalosti poisťovateľom motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi s ev.č. LC-560BK, ktorým bola spôsobená škodová udalosť bol žalovaný, čo nebolo medzi stranami sporné.

Rovnako medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že v prejednávacom prípade ide o prípad hodný osobitého zreteľa, tak ako ho má myslieť ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Zb.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a teda je na mieste zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Spornou medzi stranami ostala len jeho výška, keď žalobca mal za to, že je tu dôvod na mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v jeho maximálnej prípustnej výške t.j. 50%, a žalovaný naopak považoval za dôvodné zvýšenie mimoriadneho sťaženia spoločenského uplatnenia len vo výške 30%.

35. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný odškodnil žalobcu v prípade sťaženia spoločenského uplatnenia, teda v základnej výmere, ktorá predstavuje finančnú náhradu za nepriaznivé dôsledky v živote poškodeného. Priznanie základného odškodnenia predpokladá obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti. Samotná existencia takéhoto nároku, t.j. na základnú náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, nezakladá automaticky aj nárok na jej mimoriadne zvýšenie. Mimoriadne zvýšenie náhrady je podmienené tým, že obmedzenie poškodeného nie je možné vyjadriť len základným odškodnením, pričom posúdenie, či u konkrétneho poškodeného ide o prípad hodný osobitého zreteľa je výlučne úlohou súdu. Podľa aplikačnej praxe Najvyššieho súdu SR uznanie invalidity je jedným, nie však jediným dôvodom hodným osobitého zreteľa pre zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa

§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Zb.z. patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, tzn. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je konkrétne stanovená právnym predpisom, ale závisí od úvahy súdu. Toto ustanovenie prenecháva súdu, aby v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností a aby sám podľa svojho uváženia posúdil, či ide o „ prípad hodný osobitého zreteľa“ a v prípade kladného záveru rozhodol aj o tom, aké zvýšenie tejto náhrady je v posudzovanom prípade primerané. Ani úvaha súdu v mysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Zb.z. však nie je celkom voľná, lebo právny predpis ju usmerňuje tým, že rámcovo stanovuje predpoklady pre vznik nároku na základnú výmeru odškodnenia a tiež hľadiská, ktoré treba mať na zreteli. Pokiaľ zákon stanovuje rozpätie prípustného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia až o 50% je nepochybné, že rozsah zvýšenia tejto náhrady musí byť diferencovaný. Diferenciácia rozsahu zvýšenia tejto náhrady musí vystihovať individuálne okolnosti každého prípadu. V reálnom živote sa vyskytujúce rozdiely v osobnosti človeka, v jeho individuálnych potrebách, životnom zameraní, v miere jeho angažovaní v najrozmanitejších sférach života, ako aj odlišnosti v miere závažnosti poškodenia zdravia a intenzity obmedzenia poškodeného sa nevyhnutne musia prejavíť aj v diferencovanom prístupe k zvýšeniu tejto náhrady (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.06.2018 , sp.zn. 3Cdo/209/2017).

36. Obe sporové strany dospeli k zhodnému záveru o tom, že u žalobcu sa jedná o prípad hodný osobitého zreteľa, ktorý odôvodňuje zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Úlohou súdu preto v tomto konaní bolo určiť len primeranú výšku tejto náhrady, rešpektujúc princíp proporcionality, pri ktorej súd zohľadňoval individualitu samotného poškodeného - žalobcu a dbal o to, aby výška tejto priznanej náhrady bola založená na objektívnych a rozumných dôvodoch, aby medzi výškou priznanej náhrady a spôsobenou škodou existoval vzťah primeranosti. Pri svojom rozhodnutí vychádzal z vykonaného dokazovania, a to najmä z predložených znaleckých posudkov o aktuálnom zdravotnom stave žalobcu, ako aj zo svedeckých výpovedí jeho najbližších osôb - rodičov. Významné hľadisko pri určení primeraného odškodnenia zohral aj samotný vek poškodeného, ktorý utrpel úraz v dôsledku dopravnej nehody vo veku 21 rokov, ktorá trvalo ovplyvnila jeho spôsob budúceho života a možnosť uplatnenia. V súvislosti s touto dopravnou nehodou žalobca utrpel kraniocerebrálne poranenie s krvácaním do mozgu, v dôsledku ktorého trpí vážnou mozgovou i duševnou poruchou, pričom tento stav je nenapraviteľný a liečbou minimálne ovplyvniteľný. Dňa 26.06.2019 bol žalobca uznaný za invalidného podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Zb.z. o sociálnom poistení, pretože pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u žalobcu na úrovni 75% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nemal nijaké pochybnosti o tom, že v danom prípade je na mieste aplikovať ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Zb.z. a mimoriadne zvýšiť sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu ako poškodeného.

Z výpovede svedkov vyplynulo, že pred dopravnou nehodou bol žalobca bežným mladým človekom bez akýchkoľvek vážnych zdravotných problémov, s množstvom kamarátov, venoval sa športu, zúčastňoval sa výcviku ako dobrovoľný hasič, mal plány cestovať, chcel pracovať nielen doma ale aj v zahraničí, aby sa mohol dostatočne finančne zabezpečiť a neskôr si založiť rodinu. Po dopravnej nehode sa život žalobcu radikálne zmenil, obaja svedkovia sa zhodli v tom, že si vyžaduje celodennú sústavnú starostlivosť a opateru a hoci je pri niektorých úkonoch sebestačný (dokáže sa sám najesť, umyť, použiť WC), aj pri týchto aktivitách si vyžaduje dozor. Obaja svedkovia sa tiež zhodli i v tom, že je takmer vylúčené, aby sa žalobca do budúca osamostatnil, zamestnal a stal sa finančne nezávislým, nadviazal akékoľvek nové priateľstvá, či našiel si životného partnera, s ktorým by si mohol založiť rodinu a vychovávať deti. Pri určení výšky mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia súd všetky tieto aspekty zohľadnil.

37. Napriek vážnemu poškodeniu zdravia žalobcu sa však súd nestotožnil s výškou požadovaného zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia na jej maximálnej prípustnej hranici, a to 50% a v tomto smere musí dať za pravdu žalovanému, že zvýšenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% patrí poškodeným, ktorí sú obmedzení po všetkých stránkach svojho života a sú v plnom rozsahu odkázaní na pomoc tretej osoby. Naopak žalobca, je schopný sa pod dozorom sám najesť, vykonať osobnú hygienu, chodiť, počúvať hudbu, pozerať televízor, a teda sa nejedná o trvalo ležiaceho pacienta, ktorý je plne odkázaný na pomoc a opateru cudzej osoby a u ktorého v budúcnosti nie je žiadny predpoklad na akékoľvek uplatnenie sa v živote. Tak ako už súd uviedol, úvaha súdu o primeranosti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia musí rešpektovať princíp proporcionality a rozhodnutie súdu sa musí javiť ako spravodlivé nielen v očiach sporových strán, ale aj v očiach širokej verejnosti, pričom priznanie maximálnej novej miery zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia

osobe, ktorá dokáže vykonávať samoobslužné funkcie, chodiť, počúvať hudbu, pozerať TV a teda aspoň týmto spôsobom sa podieľať na prežívaní bežného života a na druhej strane nemožnosť priznať viac ako 50% zvýšenia za sťaženie spoločenského uplatnenia osobe, ktorá rovnako cudzím príčinami sa stane plne invalidnou, s ochrnutými končatinami, ležiacou, bez akejkoľvek možnosti ďalšieho životného uplatnenia a plne odkázanú na pomoc inej osoby, by nebolo ani proporcionálne, ani morálne, ani spravodlivé.

38. Na základe vyššie uvedeného považoval súd za primerané zvýšiť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu o 40%, čo predstavuje sumu 31.119,60 Eur ($77.799 \times 0,40$), pričom táto suma je s ohľadom na zdravotný stav žalobcu primeraná všetkým okolnostiam a rešpektuje zásadu proporcionality. Je nesporné, že žalobca vo veľmi mladom veku v dôsledku dopravnej nehody, ktorá natrvalo ovplyvnila takmer všetky sféry jeho života, po ťažkom poranení hlavy trpí vážnou mozgovou i psychickou poruchou, pričom tento stav je trvalý a v dôsledku čoho vyžaduje takmer nepretržite 24hodinový dozor. V podstate na začiatku svojho produktívneho života je vylúčené, aby sa v budúcnosti zamestnal a tým sa stal aj finančne nezávislý, nadviazal nové priateľstvá a kontakty, keďže jeho reč je v súčasnosti nezrozumiteľná, našiel si životného partnera s ktorým by si založil rodinu a vychovoval deti. Trpí nielen poruchou reči, mobility, motoriky, správania sa, koncentrácie pozornosti, ale máva aj nekontrolovateľné výbuchy hnevu a je emočne labilný, stratil akékoľvek morálne zábrany (močí na verejnosti, bezdôvodne sa smeje, vysmieva iným, púšťa sliny, vyplúva jedlo ...) čo ho vylučuje z akejkoľvek sociálnej interakcie a vzhľadom na to, že jeho stav je v zmysle záverov znaleckého posudku č.39/2019 vypracovanom MUDr. Ivicou Mitrikovou Kmečovou, MBA, znalkyňou z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria trvalý, nie je možné psychiatrickou liečbou ho ovplyvniť, pri ktorom ide o trvalé zníženie kognitívnych funkcií a porúch osobnosti s tendenciou zhoršovaniu stavu, v dôsledku čoho možno konštatovať, že i naďalej bude s pravdepodobnosťou hraničiacou istote odkázaný na pomoc a opateru svojich rodičov, prípadne iných osôb, je na mieste zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu v jej hornej hranici, a to v rozsahu 40%. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobu zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol analogicky v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Nový civilný kódex už neobsahuje ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, pričom základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V prejednávanej veci výška plnenia t.j. výška mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia závisela od úvahy súdu, preto žalobca nemohol predvídať výšku plnenia, ktorú mu súd rozsudkom prizná, keďže to záviselo od jeho úvahy. Rozhodujúcou je skutočnosť, že súd konštatoval dôvodnosť podanej žaloby vychádzajúc zo zistenia, že ide o prípad hodný osobitého zreteľa tak ako to má na mysli § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004, a teda konštatoval, že je dôvod na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, preto v merite veci bol žalobca úspešný. Samotnú výšku priznanej náhrady treba vnímať ako podružnú, teda vedľajšiu, nemajúcu vplyv na ustanovenie rozsahu náhrady trov konania žalobcov. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo veci v rozsahu 100% s tým, že pri rozhodnutí o konkrétnej výške náhrady trov konania súd bude vychádzať pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta z výšky súdom priznaného plnenia žalobcov. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie ústavného súdu SR sp.zn. I ÚS 56/2017 zo dňa 08.02.2017 z ktorého vyplýva, že ani nová právna úprava v podobe civilného sporového poriadku nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia

závisela od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodnej ako podľa doterajšej úpravy.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.